Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети състав)

13 октомври 2021 година*

„Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща стрела с крило — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща стрела с крило — Относително основание за отказ — Частично отхвърляне на възражението — Ограничаване на обхвата на възражението в рамките на жалбата пред апелативния състав — Частично оттегляне на възражението — Основание, предявено служебно от апелативния състав — Забрана за произнасяне ultra petita“

По дело T-712/20

Škoda Investment a.s., установено в Пилзен (Чешка република), представлявано от L. Lorenc, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), представлявана от D. Gája,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Škoda Auto a.s., установено в Млада-Болеслав (Чешка република), представлявана от J. Fesenmair, адвокат,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2020 г. (преписка R 284/2020-4), постановено в производство по възражение със страни Škoda Investment и Škoda Auto,

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, G. Hesse и D. Petrlík (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

* Език на производството: английски.

предвид исковата молба, подадена в секретариата на Общия съд на 3 декември 2020 г.,

предвид писмения отговор на EUIPO, подаден в секретариата на Общия съд на 2 февруари 2021 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 10 февруари 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 26 ноември 2018 г. встъпилата страна, Škoda Auto a.s., подава в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) заявка за регистрация на марка на Европейския съюз на основание Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1) заедно с претенция за приоритет на заявка за ливанска марка № 88468, подадена от своя страна на 30 май 2018 г. (наричана по-нататък „заявката за ливанска марка“).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3 Стоките и услугите, за които се иска регистрацията, са от класове 9, 12 и 36—39 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговарят на широк кръг стоки и услуги.

4 Заявката за регистрация на ливанската марка се отнася до фигуративен знак, идентичен на посочения в точка 2 по-горе, и обозначава стоки и услуги от класове 9, 12 и 36—39.

5 Заявката за марка е публикувана в Бюлетин на марките на Европейския съюз, бр. 2019/031 от 14 февруари 2019 г.

6 На 13 май 2019 г. жалбоподателят, Škoda Investment a.s., подава възражение на основание член 46 от Регламент 2017/1001 срещу регистрацията на заявената марка за широк кръг стоки и услуги, посочени в точка 3 по-горе.

7 Възражението се основава на заявка за марка на Европейския съюз, подадена на 27 август 2018 г. заедно с претенция за приоритет на заявка за регистрация на чешка марка № 550086, която от своя страна е подадена на 24 август 2018 г., като посочените заявки обхващат стоки и услуги от класове 9, 12 и 36—39 и се отнасят до следния фигуративен знак:

8 В подкрепа на възражението са посочени основанията по член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент 2017/1001.

9 На 14 юни 2019 г. EUIPO уведомява жалбоподателя, че след разглеждане на възражението му е видно, че то е недопустимо по силата на член 5, параграфи 2 и 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията от 5 март 2018 година за допълнение на Регламент 2017/1001 и за отмяна на Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 (ОВ L 104, 2018 г., стр. 1).

10 След като получава становището на жалбоподателя, с решение от 9 декември 2019 г. отделът по споровете отхвърля възражението като недопустимо. От една страна, той отбелязва, че заявената марка се основава на претенцията за приоритет на ливанската марка, която предхожда направеното от жалбоподателя искане за приоритет. От друга страна, той приема, че са изпълнени всички предвидени в член 34 от Регламент 2017/1001 условия за предявяване на претенция за приоритет на заявката за ливанската марка.

11 На 6 февруари 2020 г. жалбоподателят подава жалба до EUIPO на основание членове 66—71 от Регламент 2017/1001 срещу решението на отдела по споровете.

12 На 27 април 2020 г. жалбоподателят представя пред EUIPO писмени бележки, в които излага основанията за обжалване и поддържа, че решението на отдела по споровете е неправилно, тъй като в нарушение на член 34, параграф 1 от Регламент 2017/1001 посоченият отдел не е спазил изискването за идентичност на стоките и услугите, посочени в заявката за марка на Европейския съюз, с тези, които са обхванати от марката, на която се основава правото на приоритет. Той признава, че голям брой обхванати от заявената марка стоки и услуги са идентични или включени в стоките и услугите, обхванати от заявката за ливанската марка. За сметка на това той приема, че определени стоки и услуги от класове 9, 38 и 39, обхванати от заявената марка, а именно „информационно оборудване; оборудване за навигация, контрол, проследяване, насочване и картография; софтуери за навигация“, включени в клас 9, „електронно предаване на данни; предоставяне на услуги за електронни съобщения“ от клас 38 и „организиране на пътувания; организиране на транспортни услуги“ от клас 39, не са идентични със стоките и услугите, обхванати от заявката за ливанска марка, и не са включени в нея. Следователно жалбоподателят счита, че заявената марка не може да се ползва с претенция за приоритет за тези стоки и услуги от класове 9, 38 и 39. Вследствие на това жалбоподателят иска в същите писмени бележки частична отмяна на решението на отдела по споровете, в частта, която се отнася само до тези стоки и услуги.

13 С решение от 6 октомври 2020 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на EUIPO отменя частично решението на отдела по споровете в частта, в която последният е отхвърлил възражението като недопустимо за стоките и услугите от класове 9, 38 и 39, посочени в точка 12 по-горе, и връща делото на отдела по споровете, за

да продължи разглеждането на тези стоки и услуги. Той констатира, че възражението отговаря на всички изисквания за допустимост, посочени в член 2 от Делегиран регламент 2018/625, поради което възражението е допустимо.

Искания на страните

14 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да отмени решението на отдела по споровете,

– да върне делото на отдела по споровете, що се отнася до всички стоки и услуги, за които е депозирана заявената марка,

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

15 EUIPO и встъпилата страна молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

16 В точка 15 от обжалваното решение апелативният състав констатира, че в писмените бележки, в които излага основанията на жалбата, жалбоподателят е ограничил нейния обхват, като е поискал, от една страна, отмяната на решението на отдела по споровете в частта, в която се отхвърля възражението относно стоките и услугите от класове 9, 38 и 39, посочени в точка 12 по-горе, и от друга страна, продължаването на производството по възражение относно тези стоки и услуги. От това той прави извода, че жалбоподателят е оттеглил тази жалба по отношение на другите стоки и услуги, обхванати от заявената марка. В точка 16 от посоченото решение апелативният състав приема, че вследствие на частичното оттегляне стоките и услугите, непосочени в писмените бележки, в които са изложени основанията на жалбата, вече не са част от производството по възражение и по отношение на тях отхвърлянето на възражението е станало окончателно.

17 Жалбоподателят поддържа, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с определянето на правните последици от процесуалната незаконосъобразност, с която е опорочено решението на отдела по споровете, а именно установяването на недопустимостта на възражението. Подобна незаконосъобразност представлявала съществено процесуално нарушение, което трябвало да се разгледа служебно и трябвало служебно да доведе до пълна отмяна на това решение, така че всички последици, които то е породило по отношение на страните, да бъдат заличени изцяло в правния ред.

18 Освен това жалбоподателят отбелязва, че когато очертавал обхвата на жалбата пред EUIPO, той имал пълно доверие в процесуалната редовност на решението на отдела по споровете. Така той счита, че има право да се позове на принципа на защита на оправданите правни

очаквания във връзка с компетентността на този отдел да разгледа въпроса за действителността на претенцията за приоритет на заявената марка в началната фаза на производството по възражение. Жалбоподателят поддържа, че мотивите на посоченото решение създават впечатлението, че това решение е правилно от процесуална гледна точка, тъй като изтъкнатата от апелативния състав незаконосъобразност не е явна по смисъла на съдебната практика. Той добавя, че това е причината, поради която се е съсредоточил изключително върху съществото на спора и следователно върху стоките и услугите, обхванати от посочената заявка за марка, които не са нито идентични, нито включени в стоките и услугите, обхванати от заявката за ливанската марка.

19 EUIPO и встъпилата страна считат, че доводите на жалбоподателя следва да се отхвърлят.

20 В това отношение най-напред е безспорно, че в писмените си бележки, излагащи основанията на жалбата, жалбоподателят е поискал само частична отмяна на решението на отдела по споровете, в частта, с която се отхвърля възражението само за стоките и услугите от класове 9, 38 и 39, посочени в точка 12 по-горе.

21 По-нататък следва да се отбележи, че съгласно член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 разглеждането на жалбата по същество от апелативния състав се ограничава до разглеждане на правните основания и исканията, направени от страните. Също така, член 47, параграф 5, първо изречение от посочения регламент предвижда, че ако от разглеждането на възражението става ясно, че е изключено марката да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за марка на ЕС, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. Освен това член 21, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент 2018/625 уточнява, че жалбата, подадена в съответствие с член 68, параграф 1 от посочения регламент, когато решението, предмет на обжалване, се оспорва само частично, трябва да съдържа ясна и недвусмислена идентификация на стоките или услугите, по отношение на които се оспорва решението, предмет на обжалване.

22 От съвместния прочит на разпоредбите, посочени в точка 21 по-горе и на член 71, параграф 1, първо изречение от Регламент 2017/1001, следва, че в рамките на жалба относно относително основание за отказ на регистрация на марка, подадена срещу решение на отдела по споровете, апелативният състав не може да се произнася извън предмета на подадената пред него жалба. Следователно посоченият апелативен състав може да отмени такова решение само в рамките на исканията, направени в жалбата срещу последното решение, или, ако е необходимо, които ответникът е изложил в отговора си (вж. в този смисъл решения от 14 декември 2006 г., Gagliardi/СХВП — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, непубликувано, EU:T:2006:400, т. 45 и от 19 септември 2018 г., Eddy's Snack Company/EUIPO — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany), T-652/17, непубликувано, EU:T:2018:564, т. 20).

23 От друга страна, според Съда при разглежданите от съда на Съюза спорове за законосъобразност страните са тези, които инициират производството и очертават предмета на спора, в частност като посочват в петитума на жалбата акта или частта от акта, който/която да бъде подложен(а) на съдебна проверка (решение от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия, C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 87). Общият съд счита, че тези принципи се прилагат mutatis mutandis по отношение на жалбите, подадени пред апелативните състави в производство относно относителните основания за отказ на регистрация на марка. Всъщност, както следва от цитираните в точка 21 по-горе разпоредби и от припомнената в точка 22 по-горе съдебна практика, по подобие на

правомощията на съда на Съюза в системата на спорове за законосъобразност, в рамките на производство по възражение посочените състави могат да отменят решението на отдела по споровете само в рамките на исканията, направени от жалбоподател в жалбата срещу това решение.

24 На последно място, безспорно в производствата inter partes в съответствие с член 27, параграф 2 от Делегиран регламент 2018/625 апелативният състав трябва служебно да разгледа основанията, свързани с правни въпроси, които не са били повдигнати от страните, но които се отнасят до съществени процесуални изисквания, като се има предвид, че сред тези изисквания са по-специално правилата за допустимост на възражение срещу регистрацията на марка на Европейския съюз.

25 Въпреки това подобна компетентност на апелативния състав по никакъв начин не означава, че той е компетентен да измени служебно петитума на жалбата, подадена от жалбоподателя, тъй като подобен подход би бил в нарушение на разграничението между основанията и исканията в жалбата. Всъщност, ако основанията представляват необходимата подкрепа на изложените в жалбата искания, те все пак неминуемо се различават от последните, които определят пределите на такава жалба (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия, C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 89).

26 Следователно, макар когато разглеждайки служебно основание, отнасящо се до съществените процесуални изисквания, на което по принцип страните не са се позовали, апелативният състав да не излиза извън рамките на спора, с който е сезиран, и да не нарушава по никакъв начин процесуалните правила относно представянето на предмета на спора, това не се отнася до случая, когато при разглеждане на решението, срещу което е подадена жалба, този състав постанови въз основа на такава служебна проверка отмяна, която излиза извън пределите на посоченото в петитума на редовно подадената жалба с мотива, че такава отмяна била необходима, за да се отстрани незаконосъобразността, констатирана служебно при въпросната проверка (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия, C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 90).

27 При тези условия жалбоподателят няма основание да поддържа, че апелативният състав е трябвало да отмени изцяло решението на отдела по споровете, тъй като това би имало за последица той да се произнесе извън предмета на спора, определен от самия жалбоподател.

28 Що се отнася до доводите на жалбоподателя, изведени от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, следва да се припомни, че право да се позове на този принцип има всеки правен субект, у когото административен орган е събудил основателни надежди с конкретните уверения, които му е дал (вж. решение от 21 февруари 2018 г., Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, т. 46 и цитираната съдебна практика).

29 В случая твърдяното убеждение на жалбоподателя, че решението на отдела по споровете е в съответствие с процедурните правила въпреки допуснатото от този отдел процесуално нарушение, не може да породи у него оправдани очаквания относно формалната редовност на това решение. Всъщност, докато такова решение не влезе в сила, неговата редовност в случай на обжалване може да бъде разгледана от апелативния състав, какъвто впрочем е настоящият случай. Ролята на този състав обаче е именно да отстрани подобни процесуални нарушения и следователно евентуално да постанови отмяната на опорочено от тях решение.

30 От всички гореизложени съображения следва, че настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

31 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. В случая жалбоподателят е загубил делото, а EUIPO и встъпилата страна са поискали жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски в настоящото производство. Следователно жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати заедно с направените от него съдебни разноски и всички съдебни разноски, направени от EUIPO и встъпилата страна във връзка с настоящото производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Škoda Investment a.s. да заплати направените от него съдебни разноски и разноските, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от Škoda Auto a.s. във връзка с производството пред Общия съд.**

Корнезов Hesse Petrlík

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 октомври 2021 година.

Подписи